

Podstawowe dane osobowe recenzenta:

prof. Mieczysław Szlezer
prof. zw. AM w Krakowie
Dziedzina: sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna: instrumentalistyka

Akademia Muzyczna w Krakowie
Dziekan Wydziału Instrumentalnego
wpłynęło dnia 2017-01-25

nr zał.
mgr Małgorzata Krowicka

Kraków, dnia 14.01. 2017 r.

Zleceniodawca opinii:

Akademia Muzyczna w Krakowie, Wydział Instrumentalny, zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14. 03. 2003 roku, tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. Z dnia 27. 07. 2005 roku Nr.164, poz. 1365, art. 14 ust. 2 pkt. 2).

Dotyczy:

Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego nr 5/2012 z dnia 29 lutego 2012 roku w sprawie:

- wszczęcia, na wniosek Pani mgr Katarzyny Feiner, przewodu na stopień doktora nauk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka,
- wyznaczenia promotora.

W świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65. poz.595, ze zmianami Dz. U. Nr 164. poz. 1365 z dnia 17. 08. 2005 roku, tekst jednolity art. 6 ust. 1, 3) Rada Wydziału Instrumentalnego posiadała uprawnienia do przeprowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka. Liczba uprawnionych członków Rady wynosiła 27 osób. Liczba zaliczonych do minimum kadrowego wynosi 21 osób. Na posiedzeniu obecnych było 19 uprawnionych członków Rady. Oddano 19 głosów ważnych: 17 za wszczęciem przewodu doktorskiego i wyznaczeniem osoby prof. dr hab. Zdzisława Łapińskiego promotorem i 2 głosy wstrzymujące, nie było głosów przeciwnych. Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwały zostało zachowane.

Protokół z posiedzenia Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 16 listopada 2016 w sprawie: wyznaczenia mojej osoby recenzentem w przewodzie doktorskim mgr Katarzyny Feiner. Liczba uprawnionych członków Rady wynosiła 29 osób. Na posiedzeniu obecnych było 17 uprawnionych członków Rady. Oddano 17 głosów ważnych – wszystkie „za”. Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwały zostało zachowane.

Podstawowe dane o Kandydacie:

Pani mgr Katarzyna Maria Feiner urodziła się 1 sierpnia 1983 roku w Gdyni. W wieku lat pięciu rozpoczęła naukę gry na fortepianie w klasie zerowej PSM w Gdyni. Naukę gry na skrzypcach rozpoczęła także w wieku 7 lat. Naukę gry na instrumencie kontynuowała w Szkole Muzycznej I i II stopnia im. A. Januszajtis w Gdyni. Maturę zdała eksternistycznie w roku 2002 i następnie podjęła studia w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy im. P. Czajkowskiego w Kijowie, gdzie uzyskała z wyróżnieniem w roku 2007 tytuł „Magistra Muzyki” odpowiadający polskiemu tytułowi „magistra sztuki”. W tym samym roku rozpoczęła studia doktoranckie na swojej macierzystej Uczelni. Była asystentką w klasie prof. Bogodara Kotorowicza. W roku 2010 ukończyła studia doktoranckie uzyskując absolutorium.

Wzięła udział w Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. G. Enescu w Bukareszcie w roku 2009 oraz w przesłuchaniach eliminacyjnych do Międzynarodowego Konkursu im. H. Wieniawskiego w Poznaniu w roku 2011. Jest laureatką I nagrody „The International Competiton of Young Performers „21st Century Art” w Kijowie.

Z obowiązku recenzenckiego, pragnę w tym miejscu nadmienić, iż dokumentacja dorobku artystycznego Pani mgr Katarzyny Feiner, pomimo iż zestawiona poprawnie, posiada pewne braki, m.in. nie zawiera ankiety personalnej. W życiorysie doktorantka nie wspomina o swoich, istotnych przecież osiągnięciach konkursowych, choć umieszcza ich potwierdzenie w dokumentacji. W opisie działalności koncertowej po uzyskaniu dyplomu magisterskiego pani Feiner dokumentuje 13 koncertów wykonanych na terenie Ukrainy i 1 koncertu w Iranie. Z kolei w dokumentacji znajdują się podziękowania za udział w koncertach w Gdańsku, które nie zostały wymienione w opisie działalności. Całościowo przedstawia to obraz nie dość starannej redakcji własnych osiągnięć i, podobnie jak życiorys, jest świadectwem zbyt dużego pośpiechu doktorantki w przygotowywaniu stosownych dokumentów.

Pomimo, iż jest to satysfakcjonujące, uważam, że dokumentacja działalności artystycznej powinna zostać uzupełniona i doprowadzona aż do momentu złożenia pracy doktorskiej.

Ocena Pracy Doktorskiej:

Praca doktorska **Pani mgr Katarzyny Feiner** składa się z dzieła artystycznego utrwalonego na nośniku elektronicznym i jego opisu, które tworzą logicznie przemyślaną całość. Praca doktorska zatytułowana: „ **Fenomen melodii w twórczości ukraińskiego kompozytora Mirosława Skoryka w kontekście koncertów skrzypcowych kompozytora**“ zrealizowana pod kierunkiem promotora prof. dr hab. Zdzisława Łapińskiego przedstawia interesujący , a w Polsce bardzo słabo znany dorobek ukraińskiego kompozytora o polskich korzeniach.

Dzieło artystyczne składa się z dwóch koncertów skrzypcowych: nr I z roku 1969 i nr VIII , który powstał w roku 2011 i został zadedykowany doktorantce oraz „Melodii“ z roku 1981. Solistce towarzyszyła Państwowa Estradowo Symfoniczna Orkiestra Ukrainy pod dyrekcją Sergiusza Świącickiego.

Taki zestaw utworów daje nam przekrojowy obraz twórczości wiolinistycznej Skoryka. Wyżej wymienione utwory zostały zarejestrowane profesjonalnie w trakcie publicznego wykonania w.w. koncertów w dniu 25 maja 2012 roku w sali koncertowej Państwowej Akademii Muzycznej w Kijowie na nośniku wideofonicznym. Jakość techniczna nagrania, zarówno audio jak i video jak bardzo dobra.

Pani mgr Katarzyna Feiner , której dysertację doktorską tutaj oceniam przedstawia się nam , w zarejestrowanym dziele artystycznym, jako skrzypaczka dysponująca wszechstronnym warsztatem wykonawczym , szeroką paletą kolorystyki dźwiękowej ,władą zróżnicowaną artykulacją w całym zakresie dynamiki. Doskonale radzi sobie z wyzwaniem intonacyjnym przedstawionych pozycji repertuarowych . Śmiało zarysowuje przebiegi agogiczne, logicznie konstruuje frazowanie w oparciu o szkielet harmoniczny i schematy metro-rytmiczne , prawidłowo odczytuje formę poszczególnych części utworu. Władza dźwiękiem o dużym wolumenie, ale nie przekłada się to na sforsowanie emisji . Dobrze współpracuje z orkiestrą, czujnie i elastycznie reaguje na narrację wyrazową utworu w tzw „czasie rzeczywistym“. Widać ,że p. **mgr Feiner** jest już skrzypaczką prezentującą spore doświadczenie estradowe.

Gra **Pani mgr Feiner** jest kolorowa, precyzyjna, pewna intonacyjnie i emisyjnie. Proporcje temp i generalny przebieg czasowy w utworach oceniam jako optymalny. Wybór programu stanowiącego dzieło artystyczne został dokonany w sposób przemyślany, trafnie ilustrując przedstawioną przez Kandydatkę tezę w jej aspekcie

zarówno artystycznym jak i naukowym. Starannie dobrany repertuar pozwala na prześledzenie problematyki fenomenu melodii twórczości M. Skoryka w możliwie szerokim aspekcie oraz stawia doktorantce najwyższe wymagania zarówno w sferze warsztatowej jak i intelektualnej. Szczególnym walorem tego dzieła artystycznego jest prezentacja twórczości skrzypcowo-symfonicznej nieznanego szerszej polskiej publiczności ukraińskiego kompozytora.

Pani mgr Katarzyna Feiner z dużym znawstwem przedstawia nam w części opisowej dzieła artystycznego problematykę nakreśloną w tytule. Na pierwszy rzut oka, część opisowa jest niezwykle obszerna, lecz wrażenie to jest spowodowane m.in. umieszczeniem w aneksie kompletnych partytur obu przedmiotowych koncertów skrzypcowych, co z punktu zapisów prawa autorskiego, budzi moje wątpliwości. Autorka przedstawia fenomen melodii, również w aspekcie melodyki zachodnio-ukraińskiej, następnie kreśli sylwetkę kompozytora i znaczenie koncertu instrumentalnego w jego twórczości na tle muzyki ukraińskiej XX wieku. Kolejny rozdział to prezentacja wszystkich ośmiu koncertów skrzypcowych Mirosława Skoryka i wreszcie omówienie idiomatyczności twórczości kompozytora w kontekście wykonawczym na przykładzie koncertów będących zarejestrowanym dziełem artystycznym. Praca opatrzona jest poprawnie zestawioną bibliografią oraz spisem kompozycji Skoryka, zawiera streszczenie, wspomniane już partytury, oświadczenie promotora i współwykonawców (należałoby uściślić: dyrygenta i kilku wybranych losowo muzyków z orkiestry) . W rozdziale IV, traktującym o zarejestrowanych jako dzieło artystyczne koncertach skrzypcowych : najwcześniejszym – I. z roku 1969 i dedykowanym jej - najpóźniejszym - VIII. z roku 2011, doktorantka dokonuje poprawnej analizy formalnej, podkreśla istotne elementy konstrukcyjne dzieła, dokumentuje wreszcie swoją znajomość założeń harmonicznyc h i broni zasadności swojej interpretacji. Jeżeli w dalszym ciągu traktujemy opis dzieła muzycznego jako komplementarny, to powinien on zawierać odniesienie autorki do wszystkich pozycji repertuarowych zarejestrowanych na nośniku magnetycznym. Na przestrzeni całej pracy nie znalazłem żadnej wzmianki o „Melodii“ z roku 1981, która znajduje się jako ostatnia pozycja nagranych dzieła artystycznego. Uważam, że takie niedociągnięcie obniża wartość, ciekawej skądinąd i pionierskiej pracy.

Pani mgr Katarzyna Feiner, w opisie dzieła muzycznego posługuje się dojrzałym językiem; myśli formułuje jasno i czytelnie. Dla prezentacji poruszanych zagadnień używa właściwej terminologii fachowej. Praca jest starannie przygotowana pod

względem edytorskim. Przypisy, cytowana literatura oraz przykłady nutowe wplecione w tekst pracy zostały prawidłowo wykonane co czyni z opisu pracy i dzieła artystycznego wartościowe przedsięwzięcie naukowo-artystyczne. Autorka wykazała się dużą samodzielnością w prowadzeniu badań oraz formułowaniu wniosków. Jej praca jest interesującym przyczynkiem do teorii i praktyki wykonawstwa muzyki skrzypcowej wiodącego kompozytora ukraińskiego Mirosława Skoryka.

Konkluzja

Reasumując należy stwierdzić, iż praca doktorska Pani mgr Katarzyny Feiner , dzięki starannie opracowanym narzędziom badawczym i sztuce wykonawczej , rozwiązuje w sposób wyczerpujący przedstawioną problematykę. Na tym moim zdaniem polega znaczący wkład tej pracy w rozwój zarówno dyscypliny artystycznej reprezentowanej przez doktorantkę jak i całej dziedziny sztuk muzycznych.

Niniejszym stwierdzam, że doktorantka wykazała głęboką wiedzę teoretyczną, a także poprzez swoje umiejętności praktyczne udowodniła, że jest zdolna do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej. W ten sposób doktorantka rozwiązała założone zagadnienie artystyczne i spełniła bez zastrzeżeń wymagania art.13 ust.1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku.

Pomimo zgłoszonych przeze mnie zastrzeżeń i wątpliwości związanych wyłącznie z opisem pracy doktorskiej , Pracę doktorską Pani mgr Katarzyny Feiner przyjmuję i wnioskuję o dopuszczenie do publicznej obrony.

